

DE LOOP VAN VLAANDERENS MOOIESTE

Een lange titel vatbaar voor meerdere interpretaties. Een verslag over de loopstijl van Vlaanderens mooiste meisje is het niet maar wel een artikeltje over de twee loopevenementen die dit jaar voor de eerste keer werden georganiseerd in onze streek.

Meer dan een jaar geleden hoorde ik van Hubert Declerck over een marathon in Zwalm en in de loop van 2012 kwam er dan ook een website met concrete informatie. Deze marathon "Vlaanderens Mooieste" stond meteen bovenaan mijn verlanglijstje en wou die kost wat kost lopen. Ook Hubert - die nochtans zelden deelneemt aan wedstrijden - schreef zich als een van de eersten in voor de halve marathon.

En wij waren niet alleen die dit evenement niet wilden missen. De voorinschrijvingen op zich waren al een succes maar verzonken in het niets bij de massale daginschrijvingen. Het was die zondag 7 april dan ook een van de eerste mooie lentedagen na een winter die maar niet wou wijken. Dat de organisatoren overrompeld werden door hun succes en daardoor de start met een kwart uur moesten uitstellen was ons geen zorg. Het gaf Monique Bauters de kans een uitgebreid interview toe te staan aan een reporter van "Het Laatste Nieuws" en zo met een foto van haar en enkele KASVO vrienden in de krant te komen.

De dag startte fris met -1° C wanneer ik naar Zwalm reed maar eens aangekomen begon de zon haar werk te doen en zorgde al rap voor een ideale temperatuur om te lopen. KASVO was goed vertegenwoordigd zowel op de hele als de halve marathon en ook supporters waren massaal afgekomen om ons aan te moedigen.

Johan Rotsaert die zijn werkstek heeft in Zwalm en Hans Bosschaert die in de nabije omgeving woont hadden samen al geregeld stukken parcours verkend. Een paar zondagen verhuisden we zelfs naar Zwalm om er onze wekelijkse training af te werken en meteen het volledig parcours te verkennen. Monique die niet houdt van bergen liet zich toch overhalen om eens een verkenningsloop mee te doen en was zo gecharmeerd door de prachtige omgeving dat ze zich dan ook maar inschreef voor de marathon.

En zo stonden we dan met zeven KASVO-ers aan de start. Wim Van Nieuwehuize begon aan zijn derde marathon en wou zijn tijd opnieuw scherper stellen. Hij ging er dan ook alleen van door en liep alweer een verstandige wedstrijd : niet forceren in het begin en de laatste kilometers alles uit de kast halen. En hij slaagde met brio en finishte seconden onder de 3u30. Na hem volgde het duo Johan en Hans. Ze hadden samen veel getraind op het parcours en besloten ook de wedstrijd samen af te werken. Johan had echter niet zijn beste dag en Hans moest dan ook regelmatig inhouden. Maar hij bleef trouw aan het motto "samen uit - samen thuis" en bleef dan ook bij Johan wanneer deze werd voorbij gestoken door driekwart van het volgend kwartet.

En dat kwartet bestond uit Monique, Kim Librecht, Jean-François Parent en mezelf. Jean-François wil eens testen hoever hij komt op de langere afstanden (50 en 100 Km) en beschouwde deze marathon dan ook als een training. Kim had de vorige week nog een zware trail gelopen en dit was nu voor hem een herstellingloop. Monique had toch nog altijd wat schrik van de hellingen en dus sloot iedereen zich aan om in mijn gezelschap de 42,195 Km te overwinnen. Als oudste van het hele deelnemersveld had ik in mijn zestigste marathon niets meer te bewijzen maar wilde toch nog een deftige prestatie neerzetten. En wat op training zelden lukt om in groep te blijven lukte in Zwalm wonderwel. In ieder geval tot aan de speciale bevoorrading rond Km 32. Daar woont mijn petekind en ik had mijn vrienden beloofd dat zij Leffe zou klaarzetten. En de drank stond klaar maar ik was de enige die stopte en zo geraakte ik achterop. Geen nood echter het pintje had gemaakt en ik kwam nog monter en fris aan in minder dan 4 uur terwijl ik op voorhand al blij zou zijn geweest met een tijd van 4u15.

Naar het einde toe kreeg de rest van het kwartet dan het duo Johan en Hans in het vizier en dat was het sein voor Monique om het toerental van haar diesel nog wat te verhogen en samen met Kim het koppel voorbij te gaan. Jean-François wilde niets forceren maar ook hij ging de leeggelopen Johan nog voorbij. Uiteindelijk kwam buiten Wim iedereen van ons benedeke binnen de vijf minuten over de finish zodat we op niemand hoefden te wachten om de rest van ons dagprogramma in de kantine af te werken. En dat er goed werd gedronken was zelfs te zien op AVS !!

In de halve marathon was de groep van Ignace met zes man vertegenwoordigd. Op kop het duo Hendrik Penninck en Gorik De Vos gevolgd door twee individuen Peter Verschuere en Manu Lemeire. Achteraan tenslotte het duo Maxime Matton en Hubert De Clerck. Hier hielden de koppels minder lang stand maar de tijdsverschillen waren toch ook niet zo groot. Voor een keer gaf Maxime de rode lantaarn eens door aan Hubert die niet wakker ligt van tijden maar des te meer geniet. En genoten hebben we allemaal van het weer, het landschap en de supporters langs de weg.

En die laatste mogen zeker niet onvermeld blijven in dit verslag. Maria kortte zelfs haar training in om met echtgenoot Firmin ons te komen aanmoedigen. Ignace was met een ganse delegatie present en "speedy" Marc Meirlaen ontpopte zich als prima gids. Met zijn volgeladen wagen reed hij van punt naar punt en ik kan echt niet zeggen hoeveel keer hij langs de kant stond te roepen maar het was in ieder geval veel.

En daarmee had iedereen de smaak te pakken van het lopen in onze mooie streek en dus was bijna iedereen die in Zwalm had gelopen present op de eerste "Loop van Vlaanderen" op zondag 28 april.

En omdat het lopen in groep zo goed meeviel in Zwalm zouden we het in Oudenaarde nog beter doen. Wim en Monique waren verhinderd maar hun plaats werd ingenomen door Nick De Bock. Jean-François waagde zich voor de eerste keer aan een trail over 50 Km en kreeg het gezelschap van Kim. Dus hadden we opnieuw een kwartet. Enkele weken geleden kregen alle joggers een gratis shirt van "Verzekeringen & Bank Jo De Bock & zonen" en als dank zouden wij met dat shirt in groep de 25 Km lopen. En het viel op want enkele onbekende supporters die zich van punt naar punt verplaatsten begonnen ons te herkennen als "die van Baloise". Johan en ik waren elkaar waard en liepen een wedstrijd maar Nick en Hans hadden overschot en liepen als training. Op iedere beklimming (en het waren er veel !) gingen ze hun eigen gang om een pak lopers voorbij te gaan en dan boven op mij en Johan te wachten. Wie als laatste boven kwam wisselde wel eens af maar grote verschillen waren er nooit. Bij de start maakten wij kennis met de dirigent van Johan zijn zangkoor. Hij besloot samen met ons te lopen en nam het tempo van Nick en Hans aan. Maar hij vertraagde niet als zij dit deden om de groep compleet te houden en ging er dus alleen van door. In de laatste kilometer kregen wij hem echter opnieuw in het vizier en met een kleine versnelling kregen onze twee koplopers hem al meteen te pakken. Op de Scheldebrug gingen ook Johan en ik hem voorbij en dat was meteen het sein voor Nick en Hans om ons op te wachten zodat we samen op een lijn en eerder dan verwacht over de finishlijn konden lopen. De joggers die het hielden bij een normale training maar het toch zo regelden dat ze eens konden supporteren langs het parcours waren echter met te weinig manschappen om Jocelyne lang genoeg bezig te houden en dus waren wij te laat voor de kantine. Maar geen nood : "De President" was een goed alternatief. Veel tijd om na te praten was er voor mij niet bij want ik moest op tijd terug zijn om de supporteren voor mijn dochter en de lopers van KASVO die de 10 Km afwerkten. Deze wedstrijd liep over het eerste deel van de 25 Km en dus wist ik perfect waar ik moest zijn om hen op meerdere plaatsen te kunnen aanmoedigen.

Ook de groep van de "trage" bleef - met uitzondering van Maxime die opnieuw zijn rode lantaarn opeiste - samen en kwamen mooi op één rij over de streep. De kleine verschillen van plaats en tijd in de uitslag zijn te wijten aan het verschil bij de start.

Voor de 50 Km tekenden Kim Librecht en Jean-François Parent in. Kim heeft al meer ervaring met trails en schoof in de eerste helft gestaag op in de stand om in de tweede helft zijn positie te handhaven. Hij finishte aan een gemiddelde van meer dan 11 Km/u wat beter was dan wat wij als joggers deden op de 25 Km.

Voor Jean-François was het een eerste test op de lange afstand. Hij heeft wel al veel ervaring met triatlons en weet dus alles over meer dan tien uur aan een stuk presteren maar 50 Km lopen op een parcours vol heuvels was toch nieuw. Hij nam dan ook geen enkel risico en stapte bewust alle helling te voet boven. Na een dikke vijf uur driekwart kwam hij dan ook moe maar ver van uitgeput over de streep. Zijn eerste test op de ultraloop was dan ook geslaagd en dus kunnen we hem in de toekomst meer verwachten in die discipline.

In de namiddag stond dan de 10 Km op het programma en daar was KASVO vooral vertegenwoordigd door zijn wedstrijdathleten. Van de joggers was er enkel Xavier Michels en die deed het meer dan behoorlijk op minder dan een minuut van eerste KASVO Freddy Martens. Xavier zat na de laatste helling in het spoor van de eerste vrouw en kon in de afdaling en het vlakke gedeelte afstand nemen en nog een paar plaatsen op haar uitlopen. Seconden later kwam ook Annie Vermeulen als tweede vrouw over de streep en ook de rest van KASVO volgde op luttele minuten.

Na Zwalm was dit de tweede organisatie in eigen streek met sterke bezetting, veel ambiance en mooi weer. Hopelijk kunnen we dit volgend jaar nog eens overdoen. Ik zie er al vast naar uit.

Marc Vanmaldegem

30 april 2013

